

9 Ιουνίου 2016

Ο λογισμός με βασανίζει γέροντα να εγκαταλείψω τον αγώνα

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή](#)

Ένας νέος πήγε με βαριά καρδιά στον Πνευματικό του κι εξομολογήθηκε:

- Ο λογισμός με βασανίζει, Γέροντα, να εγκαταλείψω τον αγώνα, αφού και ύστερα από την επιστροφή μου στον Χριστό και την μετάνοιά μου, δεν μπορώ ακόμα να βγάλω από πάνω μου όλες τις αδυναμίες.

- Μου θυμίζεις με αυτό που λες, κάτι που συνέβη πριν αρκετό καιρό σ' ένα φίλο αγρότη, είπε ο Πνευματικός. Έλα, κάθισε εδώ κοντά, να σου διηγηθώ τη μικρή μου ιστορία.

Ο νέος άκουγε πάντοτε μ' ενδιαφέρον τις χαριτωμένες διηγήσεις του αγαθού Γέροντα.

- Ο φίλος μου, που λες, είχε ένα χωράφι στην άκρη του χωριού, που είχε μείνει χρόνια ακαλλιέργητο και ήταν πια γεμάτο αγκάθια και τριβόλια. Μια καλή χρονιά όμως, σκέφτηκε να το σπείρει. Αλλά έπρεπε πρώτα να καθαριστεί. Έστειλε λοιπόν το μεγάλο του για να κάνει τη δουλειά αυτή. Μα σαν είδε το παλικάρι τα πελώρια αγκάθια και τ' αγριοβότανα, έπεσε σε απελπισία.

- Δεν γίνεται να φτιάξει ποτέ τούτο το χωράφι, έλεγε και ξανάλεγε στον εαυτό του. Πώς να ξεριζώσω τόσα αγριόχορτα;

Έτσι έπεισε για τα καλά τον εαυτό του πως ήταν αδύνατο να γίνει η δουλειά. Ξάπλωσε κάτω από ένα θάμνο και κοιμήθηκε. Σαν ξύπνησε ήταν πια μεσημέρι. Έριξε το νυσταγμένο βλέμμα του στην αγριάδα και τρόμαξε. Έμεινε καρφωμένος στη θέση του ως το βράδυ χωρίς να κάνει τίποτε. Το ίδιο και την άλλη μέρα, και την τρίτη..... Χασμουριόταν, στριφογύριζε τεμπέλικα, έπεφτε στον ύπνο, ξύπναγε. Μόνο δουλειά δεν αποφάσιζε να κάνει ο πατέρας του, σαν πήγε και είδε πως ο γιός του δεν έβγαλε ούτε ένα αγκάθι.

- Βαραίνει η ψυχή μου, πατέρα ομολόγησε ο νέος, σαν γυρίζω και βλέπω πόση δουλειά με περιμένει και δεν μπορώ να πάρω απόφαση ν' αρχίσω.

- Αν κάθε μέρα, παιδί μου, καθάριζες τόση γη, όση πιάνεις με το μπόϊ σου, σαν ξαπλώνεις και κοιμάσαι, θα κόντευες τώρα να τελειώσεις.

Ντροπιασμένος για την τεμπελιά του ο γιός, έβαλε αμέσως σε πράξη τη συμβουλή του πατέρα του. Σε λίγο είδε με τα μάτια του, πως δεν ήταν ακατόρθωτο να καθαρίσει το χέρσο χωράφι.

Μιμήσου τον κι εσύ, παιδί μου, κι όταν ξανάρθεις, θα μου πεις αν στ' αλήθεια είναι τόσο δύσκολο να ξεριζώσεις με υπομονή τα πάθη της ψυχής σου.

Ο νέος έφυγε με καινούργια δύναμη από την εξομολόγηση, αποφασισμένος να συνεχίσει τον καλό αγώνα!

Πηγή: agiameteora.net